

Затверджено склад Центральної виборчої комісії по виборах до Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання

На підставі статей 36 і 37 «Положення про вибори до Верховної Ради СРСР» Президія Верховної Ради СРСР затвердила Центральну виборчу комісію по виборах до Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. У складі комісії — представники громадських організацій, товариств і колективів трудящих. Головою Центральної виборчої комісії затверджений П. М. Федосєєв — від учених і наукових працівників Академії наук СРСР, заступником голови — В. В. Ніколаєва-Терешкова — від Комітету радянських жінок. Секретарем Центральної виборчої комісії затверджений І. В. Капітонов — від професійної спілки працівників культури.

(ТАРС).

МОЛОДИЙ КОМУНАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV.
№ 41 (1833).

ЧЕТВЕР, 4 квітня 1974 року

Ціна 2 коп.

УРОЖАЙ — 74

ДОЛЯ КОЛОСА— В РУКАХ МОЛОДИХ

У декого з механізаторів перед початком весняних польових робіт був песимістичний настрій, мовляв, осінь не радувала дощами, зима — малосніжна, частину озимих у бригаді, близько 350 гектарів, доведеться пересівати. Таких було небагато. Одиниці. Але ж були. І відверто: той песимістичний настрій зник, коли вони побачили плоди колективної праці під час боронування. Спочатку вибірково шлейфували площі на пагорбах. А потім на поле вийшов 21 агрегат.

Закриття вологи — важливий агрозахід у боротьбі за врожай. І часне його виконання в умовах нинішньої весни набувало, як ніколи раніше, вирішального значення. Використовували високопродуктивні збірники С-18, що дає змогу зібрати понад 2500 гектарів озимки на зяб за 24 години. Комсомольці Микола Червоний, Петро Чиж, Анатолій Берест, Олександр Журавльов, Олександр Прохоровський і Анатолій Степенюк значно перевищили змінні норми.

Не секрет, що доля врожаю — в руках самих механізаторів. Те, що в бригаді закрили вологу протягом доби, лише підтвердило цю істину.

Комсомольці і молодь, яких понад п'ятдесят в колективі, це це добре розуміють і трудяться так, аби закріпити минулорічні успіхи. Так було і під час підживлення озимих. 685 гектарів підживили по таломерзлому ґрунті. На розкидувачах мінеральних добрив добре потрудилися Володимир Волюшин, Олександр Боріденко, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора Іван Табулінський.

Вже посіяли 160 гектарів гороху, 160 — вівса, висівали ячмінь. Цієї культури — 1300 гектарів. Сіємо перехресним способом, при якому забезпечується оптимальна густота рослин, рівномірний розподіл площі живлення, раціональне освітлення.

Ударно трудяться молоді механізатори на весняних польових роботах. В бригаді їх — майже кожен третій. І, спостерігаючи за роботою молоді, аналізуючи хід посівної, переконуєшся: дійсно, долю врожаю вирішують механізатори, при будь-якій погоді український мільярд пудів зерна має стати мінімальною нормою.

О. ГОРБАТЕНКО,
секретар парткому.
М. СІЕСАР,
заступник бригадира
тракторної бригади.
Колгосп імені Леніна
Знам'янського району.

ПОСТАМЕНТ ШАНИ

МАРІЯ МАНАША — МАЙСТЕР МАШИННОГО ДОПІЛКА КОЛГОСПУ «ЗОРЯ КОМУНІЗМУ» НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РАЙОНУ. ВКЛЮЧИВШИСЬ МІНУЛОГО РОКУ В БОРІТЬБУ ЗА ПРИЗ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» — «ПЕРШІЙ ТРИТисячній КІРОВОГРАДШИНІ», МОЛОДА ДОЯРКА НАДОГЛЯДА ВІД КОЖНОЇ КОРОВИ ПО 4012 КІЛОГРАМІВ МОЛОКА. ЗА ПОДАНИМ НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РАЙКОМУ КОМСОМОЛУ ЗАНОСИМО МАРІЮ МАНАШУ НА ПОСТАМЕНТ ШАНИ «МК».

НА ФОТО: МАРІЯ МАНАША.

ФОТО Ю. ЛІВАШНИКОВА.

«ЧЕРВОНА СУБОТА»: НА ПРАЦЮ НАТХНЕННУ СУБОТНИК СТАНЕ МАСОВИМ

Підготовка до Всесоюзного суботника в будівельних організаціях комбінату «Кіровоградважбуд» почалася одразу ж після опублікування в пресі ініціативи передових московських підприємств. На робочих місцях пройшли збори, на яких одностайно схвалили і підтримали патріотичний почин. При комітеті комсомолу створений штаб підготовки і проведення комуністичного суботника. В суботнику візьмуть участь понад 1200 комсомольців і молоді. На рихтування новобудов вони цього дня виконають робіт на 19,1 тисячі карбованців. Це становитиме майже половину від робіт всього колективу в цей день комбінату по Кіровоградському кущу.

Приклади ударної праці на суботнику дали слово показати комсомольсько-молодіжні колективи. Комплексна бригада, очолювана І. К. Абрамцовим, змінило завдання виконає на 150 процентів. «Півгорі» змінило норми — норма суботника — під таким девізом прийдуть на будівництво комбінату «Ремпобуттехніка» члени бригади цегельників на чолі з бригадиром Анатолієм Бабичем. Свої плани і у дівчат з управління механізованого будівництва. Вони заштукатурять 450 квадратних метрів стін, що значно більше, ніж у звичайний робочий день.

Масовим буде суботник 20 квітня. Одночасно з будівельними роботами 100 юнаків і дівчат впорядковуватимуть вулиці, сквери, парки міста. Ще 43 чоловіки зберуть для потреб металургійної промисловості майже 16 тонн металевих брухтів.

Незабаром з хорощим настроєм молоді будівельники прийдуть на свято праці. До нього готові вже зараз.

М. ШЕРЕМЕТА,

секретар комітету комсомолу комбінату
«Кіровоградважбуд».

БУДИНОК відпочинку колгоспу імені Горького — багатолюдний майже цілодобовий. Тільки це з осені частина його кімнат перетворена в справжній клас, з дошками, унаочненням. І замість відпочиваючих тут — звичайні учні, що пишуть конспекти, сидять над підручниками. Відбувся один випуск, на чергу підійшов ще один. Це міжколгоспні курси навчають найпотрібніший селу професії — професії механізатора. І кожен випуск — подія.

Уже кілька років підрайон наш район виходить в число правоохоронних по зданні хліба державі. Високу нагороду — Червоний прапор переможця у Всесоюзному соціалістичному змаганні за збільшення продажу зерна державі у 1973 році — здобули ульяновські хлібороби в нелегкій битві за великий хліб третього, вирішального року «п'ятиріччя». В цьому є значна частка праці і молодих. Ще позаторік члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Ульянова звернулися із закликом до всіх комсомольсько-молодіжних колективів, комсомольців і молоді, які зайняті у рослинництві, виконати п'ятирічку за чотири роки. Почин підхопили одразу і повсюди. Зрозуміло, випередити цілий рік — справа нелегка. Тому боротьба за хліб, мобілізація комсомольців і молоді на підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва, пошук турботи про високий професійний рівень молодих механізаторів стала визначальною у роботі районного комітету комсомолу.

ТОРІК механізаторську сім'ю нашого району поновили тринадцять випускників СПТУ області. Однак, потреба в трактористах, комбайнерах, шоферах зростає у зв'язку з докорінною зміною технології вирощування сільськогосподарських культур, максимальним використанням техніки, переходом на двозмінну роботу. Вихід бачиться у налагодженні діяльності постійних механізаторських курсів. Такі курси є, крім згаданого вище колгоспу імені Горького, на базі районного відділення «Сільгосптехніки» колгоспу імені Богдана Хмельницького. Райком комсомолу, комсомольські організації господарств стануть навчання, дозвілля, побут курсантів весь час тримають під контролем. І відстаючих серед слухачів немає. Напередодні XXII з'їзду комсомолу України посвідчення механізатора отримали 78 комсомольців, що вчилися на міжколгоспних курсах.

Набута професія — не тільки крок до поля, і в комсомольських організаціях уважно слідкують, щоб наука хліборобства не стояла на місці. Гіталоцький досвід вирощування високих врожаїв зернових прагне зробити надбанням кожного

юнака і дівчини, зайнятих в сільському господарстві. З цією метою діє районна школа передового досвіду, філіали якої працюють у кожному господарстві.

Традиційною школою передового досвіду сьогодні ми вважаємо і злоті молодих переможців соціалістичного змагання. На них поряд з тими, хто виростив один чи кілька врожаїв, — ветерани праці з багаторічним стажем роботи. Таке широкі представництво дає змогу не тільки пропагувати кращий досвід, але й відверто говорити про невикористані резерви, засудити прояви безгосподарності, нерационального ставлення до землі. Залатуватися останній зліт. Секретар комсомольської організації колгоспу імені Фрунзе Микола Ільїн тоді у своєму виступі гостро критикував правління колгоспу, яке не довіряє молоді нову техніку, відволікає її від роботи, не допомагає створювати комсомольсько-молодіжні сім'ї.

Проблема, яку підняв секретар, вимагає невідкладного вирішення. Райком комсо-

тив, втрачає бажання бути організатором, зневіряється у своїх здібностях. Причини цього — недостатній рівень навчально-виховного процесу, внутрішнілякові роботи комсомольських організацій і груп в СПТУ та технікумах. А упущень в такій важливій справі не повинно бути. Оскільки одним із головних завдань підготовки кваліфікованих кадрів є не лише навчання їх, а й виховання у кожного якостей активіста сільськогосподарського виробництва, людини, яка б сама могла стати ініціатором, організатором молоді.

Механізаторський всеобуч в районі сьогодні стоїть на перехресті багатьох питань комсомольської роботи. І найперше — це турбота про зміцнення комсомольських груп в тракторних бригадах. Адже саме вони мають найкращі умови для індивідуальної роботи з молоддю, для розвитку

ініціативи членів ВЛКСМ. Тут знають, як хто працює, відпочиває, що кого турбує. У постанові XI пленуму ЦК ЛКСМУ «Про подальше поліпшення роботи комсомольських організацій республіки по вихованню молодого покоління робітничого класу і колгоспного селянства» наголошується на необхідності дальшого організаційно-політичного зміцнення комсомольських груп, підвищення їх боєздатності і активності. Ми не

можемо забувати цієї вимоги. Адже кожен комсомолець-механізатор є членом комсомольської групи. І тут досвід кращих груп повинен стати надбанням всіх.

Добра слава в області йде про комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду колгоспу імені Ульянова, яку очолює кавалер ордена Трудового Червоного Прапора молодий комуніст Анатолій Харківський.

Велика роль в досягненнях цього колективу належить комсомольській групі. Це вона вміло організовує молоді в виконання виробничих завдань, піклується про політичне і культурне зростання кожного. Колектив аналізує застільки важливих ініціатив, тут давно забули про порушення трудової дисципліни. Стало правилом у бригаді — змінні завдання виконувати на 112—115 процентів, і кожен обов'язково виконує громадське доручення. Дев'ятеро — депутати районної та сільської Рад депутатів трудящих, дев'ять — члени груп народного контролю. Досвід цієї комсомольської групи і пропагують широко комсомольські організації.

Незабаром в район прибуде нове поповнення молодих механізаторів. Одні після закінчення курсів, інші — після СПТУ. Зміна повинна бути гідною ветеранів-хліборобів. Такий зміст механізаторського всеобучу сімдесятих років

Л. ПОСТЕРНАК,

перший секретар Ульянівського РК
ЛКСМУ.

МЕХАНІЗАТОРСЬКИЙ ТРИМАЄМО КУРС

молу прийшов до думки, що, можливо, час повернутися до забутої практики стажування. Та виявилось, проблема назріла не лише в нашому районі. З великим хвилюванням на з'їзді комсомолу України я слухала пропозицію дівчі Герої Соціалістичної Праці О. В. Гіталова про необхідність поновити практику стажування. Наставши уславленого земляка обов'язково візьмемо до уваги. А суть ось у чому. За досвідченим механізатором закріплюється молодий — стажер, частіше з числа випускників загальноосвітніх шкіл. Переслідуються подвійна мета: знизати перерву між навчанням і роботою, молода людина має досвідченого наставника.

І ще одна проблема стоїть нині на порядку денному. Значна частина молодих механізаторів, спеціалістів середньої ланки — колишні випускники сільських профтехучилищ, технікумів. Прикро, що лише одиницями з них ми можемо довіряти керівництвом відповідальними ділянками сільськогосподарського виробництва. Їм бракує не стільки знання справ, скільки навиків роботи в колективі, людьми. Трапляється, що молодий спеціаліст, не зумівши згуртувати довірчий йому колек-

КОНКУРС «ЗОЛОТІ РУКИ»

З метою дальшого поліпшення грудного навчання, виховання і профорієнтаційної роботи в школах відділ народної освіти, райком комсомолу та міська станція юних техніків провели конкурс «Золоті руки». У майстернях школи-інтернату імені Гагаріна зібралися команди з 18 шкіл Новомиргородського району для участі у цьому конкурсі.

Кожен учень повинен був виконати теоретичне і практичне завдання. Найвища оцінка за кожне — 15 балів. Перше місце зайняли учні Новомиргородської школи-інтернату імені Гагаріна, друге — міської восьмирічної школи № 1. Третє місце посіла команда Жовтневої восьмирічної школи.

О. ВАСИЛЬЄВ.

Новомиргородський район.

ЧЕРВОНЕ КОЗАЦТВО

У Державному видавництві політичної літератури України вийшла книга «Червоне козацтво». Це третє, доповнене, видання. Автор — відомий читачеві — колишній командир бригади Червоного козацтва письменник І. Дубинський та доктор історичних наук Г. Шевчук — у своїй книзі на основі історичних документів, а також спогадів живих людей, колишніх червоних козаків, розповідають про бойовий шлях однієї із частин Червоної Армії — Українського Червоного козацтва. Створене в полум'яні грудневі дні 1917 року волею Комуністичної партії і революційної діяльності трудящих України, Червоне козацтво із невеликого загону виросло у військове з'єднання збройних сил Радянської влади і відіграло значну роль у боротьбі проти ворогів революції.

Автори змальовують захоплюючі картини бойових дій червоних козаків проти націоналістичних військ Центральної Ради, виступаючи Скоропадського, Директорії, денікінців і прагнучи, австро-німецьких загарбників та білогвардійців. Довелось козакам схрестити свої шаблі і з вояками із Франції та США, уряди яких доладали всіх сил, щоб задушити молоду Країну Рад.

Вони брали участь у звільненні столиці України від петлюрівців. Вони входили до складу ударної групи військ, яка нанесла перший нищівний удар по денікінській армії. Козаки штурмували Перекоп і йшли в перших лавах наступальних в боях з білогвардійцями. Вони здійснювали успішні операції по знищенню махновських та інших банд. І скрізь, куди їх направляла партія, трудящий народ, дії відзначалися відважністю, героїзмом, ентузіазмом, сприяли виключно хоробрістю і героїзмом в бою з ворогом.

«Червоні козаки діють вище всякої похвали», — так оцінив бойову діяльність Червоного козацтва видатний діяч Комуністичної партії і Радянської держави Серго Орджонікідзе. А славний радянський воєначальник М. В. Фрунзе так писав у 1923 році: «У нас в Червоній Армії немало частин, які завоювали собі і добру бойову репутацію, і славне революційне ім'я. Але небагато знайдеться таких, які могли б стати нарівні з червонокозацьким корпусом».

В книзі на конкретних прикладах розкривається не тільки класовий, пролетарський, а й інтернаціональний характер Червоного козацтва, яке було втіленням ленінської дружби і братства трудящих різних націй і народностей нашої країни в грізні роки громадянської війни.

Були і кращі сини багатьох народів Європи, зокрема, німці, угорці, чехи, поляки. Інструктором політвідділу червонокозацької дивізії був Томашевич — відомий діяч польського і міжнародного комуністичного руху Болеслав Берут.

Матеріали, зміст книги яскраво доводять, що український народ зміг звільнитись від класового і національного гноблення, завоювати свободу, встановити Радянську владу і відстояти її в жорстокій боротьбі проти націоналістичної і білогвардійської контрреволюції та іноземних загарбників, лише завдяки ленінзму, братерській, всебічній допомозі з боку російського народу, дружбі народів нашої країни.

Книга в науковому плані відтворює одну із важливих героїчних сторінок славної революційної історії нашої країни. Вона має велике пізнавальне значення, і є також цінним посібником у проведенні виховної роботи, особливо у вихованні молоді в дусі інтернаціоналізму і радянського патріотизму.

Вже перше видання книги (1961 р.) схвально зустріла громадськість. Воно викликало великий інтерес, особливо у молоді. У багатьох містах юні дослідники почали ретельно вивчати славу історії Червоного козацтва, його бойові подвиги, виявляли колишніх червоних козаків і встановлювати з ними тісні зв'язки. Цей рух продовжується і зараз.

В школах міст і сіл республіки створені і діють музеї Червоного козацтва. У містах Харкові, Києві, Хмельницькому, Чернівцях, Ленінграді іменем Червоного козацтва та його першого командира В. Примакова названі вулиці, площі, парки.

В. БРАНИЦЬКИЙ,
М. ХВОСТИН,

кандидати історичних наук.

ТВОЇ ВЕТЕРАНИ — КОМСОМОЛ!

ШІТЕЛІ Могильного, що в Гайворонському районі, пишуться своїми відомими земляками. Вони з гордістю називають імена відомого радянського психолога, академіка Г. С. Костюка, доктора технічних наук, лауреата Державної премії СРСР А. П. Земнорія, Героя Радянського Союзу Д. І. Осатюка, Ф. С. Костюка, Героя Соціалістичної Праці П. К. Повидала, письменників О. І. Маруніч, В. К. Миколука та інших.

Сьогодні наша розповідь про Степана Кириловича Мельника — відомого українського історика. Він теж із Могильного. Народився в 1913 році у бідній селянській сім'ї. Ріс допитливим хлопчиною. Доглядав молодших братів і сестер. В школі вчився добре, з жадобою читав книги. Вступає до Ленінського комсомолу, а незабаром зарекомендував себе одним із організаторів комсомольського осередку в селі Березівці.

Молоді села на початку тридцятих років брала наактивнішу участь у культурному будівництві. Комсомол організовував місячники, тижні української літератури, культпоходи. В гості до сільської молоді приходили з міст і робітничих селищ театри і концертні бригади, хор, оркестри, розповідали велику кількість газет і журналів, допомагали ліквідувати неписьменність і малолітєвість. Не стояв осторонь цих важливих справ і Степан Мельник. Його обирали секретарем комсомольської організації села Березівки, він допомагав засновувати місцевий колектив «Молоде життя».

На заклик Центрального Комітету комсомолу республіки переходити на вчительську роботу. Вчить грамоті дітей Ташлика і За-

валля. Одночасно мріє про дальше навчання. У 1933 році вступає на робітфак Одеського державного університету. Після закінчення історичного факультету працює завідувачим відділом історії

ВАТАЖОК МОЛОДІ БЕРЕЗІВКИ

Жовтневої Революції Одеського обласного державного архіву. Напередодні Великої Вітчизняної війни Степана Кириловича запрошують читати історію народів СРСР до Кишинівського педагогічного інституту.

З перших днів війни він на Південному фронті. Воював рядовим солдатом у другому спеціальному батальйоні 130 полку дев'ятої армії. Особливо відзначився під час оборони Бериславської паромної переправи на Дніпрі.

Нашому землякові довелося пройти чимало фронтів доріг політруком роти, інструктором політичного відділу дивізії. Демобілізувався у грудні 1945 року у званні молодшого лейтенанта Радянської Армії. І знову повернувся до Одеси. Став викладачем вищого морехідного училища. Його захопила наукова робота. Починає

досліджувати історію України, зокрема революційний рух 1905—1907 років. У 1949 році захищає кандидатську дисертацію, працює понад одинадцять років завідувачим кафедрою історії партії та філософії в інституті народного господарства, в педагогічному інституті.

З 1961 року Степан Кирилович — доцент, а з 1967 року — професор кафедри історії СРСР Одеського державного університету імені І. І. Мечникова. Глибоко вивчає питання Великої Жовтневої соціалістичної революції на півдні України. Наполегливо працює в архівах Москви, Києва, Кишинєва, Одеси, Миколаєва, Херсона, Кіровограда, здійснює десятки творчих поїздок, по зернині збирає факти, узгаляючи їх. У 1955 році виходить в світ окремим виданням наукова праця «Революційний рух в Одесі і на Одеській території першої російської революції». Монографії «В. І. Ленін і Одеська партійна організація» (1960 р.), «Перемога Радянської влади на півдні України» (Київ, 1966 р.), «Делегат більшовиків Одеси» (1970 р.). У минулому році професор С. К. Мельник видав у Києві брошуру «Полум'я революційної боротьби». Вже підготовлені до друку дві нові монографії про історію земляка «Перемога Радянської влади у Придніпровському краї» і «Революційний рух у Придніпровському краї в період імперіалізму».

Колишній ватажок комсомолу села Березівки, а нині доктор історичних наук С. К. Мельник працює професором кафедри історії КПРС в Одеському інституті народного господарства. Його лекції, глибоко ідейні, насичені численними фактами із життєвого досвіду, багаті змістом і новизною, з великим інтересом слухають студенти.

В. САНДУЛ,
кращезнавець.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

АВРАЛ НЕ ПЛАНУВАЛИ

НОВОУКРАЇНКА. ПАЛАЦ КУЛЬТУРИ.

ФОТО Ю. ЛІВАШИНЬКОВА.

В рейдовому матеріалі «Молодого комунара» і обласного штабу «Комсомольського прожектора» під таким заголовком викривалися недоліки і ухилення в роботі комсомольської організації заводу «Червона зірка» на час виготовлення підприємством запчастин до посівної 1974 року.

Як повідомив секретар завкому комсомолу С. Вишницький, матеріал рейду був обговорений на розширеному засіданні комітету. В результаті цехові комсомольські організації вжили заходи щодо поліпшення ведення соціалістичного змагання між комсомольсько-молодіжними колективами, між окремими молодими машинобудівниками. Виготовлення запчастин, запланованих на перший квартал, підприємство закінчило до 20 березня.

Заводському штабу «Комсомольського прожектора» вказано на необхідність проведення щокварталу рейдів перевірки графіка виготовлення запасних частин.

Віктор ГАНОЦЬКИЙ

ГОЛОВНА МАГІСТРАЛЬ

Вулиця Карла Маркса,
Вулиця Карла Маркса
Засвічує вечорами
Над містом моїм вогні.
Снують кораблі над нею
Далекі космічні траси,
Звідси ідуть на подвиг
Міста мого сини.
Звідси ідуть світанням
Невтомні робочі люди —
Ії ковалі і теслі
Комуни майбутніх днів.
Ім березень наче долю,
Дорогу далеку стелить,
Щасливу дорогу стелить
Під спів заводських гудків.
Шикуються на бульварах
Дерева в почесній варті,
Годинник на вежі дзвінко
Відлічує ранній час.
Я вірю у серце мужнє,
У міцність людського гарту,
Бо містом іде господар —
Іде робітничий клас.
Вулиця Карла Маркса,
Вулиця Карла Маркса,
Я слухаю, наче пісню,
Щоденно твої прелюди —
То краща твоя окраса,
Одвічна твоя окраса
Щоранку іде світанням
Запалюють сонце людям.

Вулиця Карла Маркса —
Завше дороге в даль,
Вулиця Карла Маркса —
Головна моя магістраль.

ТРИМАЮ КОЛОС...

Тримаю колос на долоні.
Він пахне сонцем і дощем
І ще —
Трудом, важким, солоним.
Зерном вже повніться обійстя,
І тиша, тиша округ села,
І витирають піт з чола
І комбайнери, і міністри,
У мене на долоні стиглий колос.
Та чи замало це хіба?
Бо ж він у сяєві герба
Вінчає коло!
Йому ціни немає здавна.
І хоч один він, та проте
В майбутнє голос свій простер,
Тому й вага його —
Державна.

ХУНТА ПЕРЕСЛІДУЄ ПІДЛІТКІВ

Чилійська військова хунта обрушує нові репресії на широкі народні маси, які чинять опір фашистському режимові. Ватажки хунти обрали цього разу об'єктом переслідувань чилійську молодь.

Цими днями Верховний суд Чилі на вимогу хунти ухвалив рішення, яке дозволяє військовим властям арештовувати неповнолітніх і ув'язнювати їх. Цим рішенням Верховний суд надає військовим судовим органам необмежену владу в переслідуванні будь-якого чилійця, незалежно від його віку. Газета «Нью-Йорк таймс» зазначає, що вердикт Верховного суду «ще більше обмежує право цивільних судів у розслідуванні і

ухваленні рішень у справах тисяч ув'язнених чилійців, арештованих після військового перевороту 11 вересня минулого року». Газета відзначає, що в катівнях хунти знамаються багато тисяч політичних в'язнів, яким досі не пред'явлено ніяких обвинувачень.

Верховний суд Чилі проштампував своє єзуїтське рішення після того, як апеляційний суд Сантьяго поставив вимогу, щоб Міністерство внутрішніх справ передало «справу» 15-річного Луїса Муньюса Меса в суд для неповнолітніх. Юнака арештували в грудні минулого року і досі тримають у тюрмі. Незважаючи на те, що

Л. Муньюсу не пред'явлено офіційного обвинувачення, міністр внутрішніх справ генерал Бонілья заявив, що юнака судитимуть за те, що «він з 11 років був активним членом Компартії Чилі».

Тим самим генерал фактично визнає, що ватажки хунти проводять загальнонаціональну кампанію розправи з молодим поколінням.

Злочини військової хунти викликають обурення різних кіл громадськості, в тому числі й духовенства. Лідери головних церковних об'єднань Чилі опублікували спільну заяву, в якій вимагають від військових властей припинити

переслідування мирного населення країни. «Не можна без почуття жаху дивитися зараз на муки чилійського народу», — підкреслюють вони.

За одержаними повідомленнями з Буенос-Айреса, військовий трибунал у чилійському місті Темуко, розташованому за 800 кілометрів на південь від Сантьяго, засудив п'ятьох обвинувачених до п'ятнадцяти років і одного до десяти років тюремного ув'язнення.

Тепер у Темуко готуються розправу ще над кількома десятками арештованих прихильників уряду Народної єдності. Місцеві військові власті видали постанову, в якій наказують з'явитися на допит ще 61 чоловіку з метою виявлення їх партійної приналежності.

НАСИЛЛЯ НЕ ЗНАЄ ПАУЗ

Якось людина, напружено вигнувшись, виглядає з-за кам'яного бар'єру на церковному даху. У полі його зору — принцеса Анна та її чоловік Марк Філіппс, які гуляють у дворі. З підпису до цієї фотографії можна дізнатися, що на даху розташований один із численної рати детективів, представлених зараз до англійської королівської сім'ї. Значно посилено також охорона королівських палаців, спеціальними захисними і сигнальними приладами забезпечуються автомобілі із знайомим кожному британцю гербом. Усі ці заходи тривають після недавньої спроби викрадення принцеси Анни і капітана Філіппса.

Що ж відбулося на вулиці поруч з Букінгемським палацом, у центрі Лондона, за кілька десятків метрів від парламенту? Того вечора принцеса Анна та її чоловік в чорному королівському лімузині «Остін» поверталися у палац. Рух був повільним. Таксі, — світлосірий «Форд», перемістився в бік, відкриваючи їм шлях. У відповідь, рухившись до машини де сиділи Анна і Філіппс, у відкритий особистий охоронний автомобіль вийшов інспектор Джері. Білий виконаний автоматичний пістолет, та всієї зброї лише один постріл — вліво. Зате у нападника революційний бездоганно. Білон був прострелений трьома кулями, наступна куля вилетіла на долю поліцейського констебля Майкла Хілла, який прийшов зі свого посту на постріл. У цей час таксі, що проїжджало мимо, із словами: «Послухай, дружице... це буде дурнем, зараз же віддай пістолет» висловив насажир. І враз убитий. Цієї вивисся журналіст Брайан Маккензі.

Ім'я хазяїна світлосірого «Форда» — Ян Болл. Це, як пишуть, «людина без певних зв'язків, постійного місця проживання», хоча, один з тих, хто знав його останній місяць, — Болл наймав квартиру в передмісті Лондона — відрекомендував його як «дуже чепу молодого людину». У той момент, коли Болла затримали, у його кишенях виявилось кілька листів з вимогою дати викуп за принцесу Анну і капітана Філіппса. Злочинець вимагав мільйон фунтів стерлінгів.

Чи був якийсь політичний підтекст цього замову? Немов відповідаючи на це питання, Ірландська республіканська армія заявила, що не має нічого відношення до того, що відбулось поруч з Букінгемським палацом. Через день у газетях з'явились повідомлення, що Скотленд-Ярд, штаб-квартира англійської поліції, має анонімного листа, де одна з «лівих» організацій веде мову про викрадення Анни і Філіппса, і що Ян Болл, можливо, пов'язаний з нею. Називаючи цю прожилу добу. Ті, хто веде розслідування, заявили, що Болла «зачекали лише гроші».

Які ж висновки робить англійська преса? «Цей злочин», — пише, наприклад, «Таймс», — є символом світу, у якому ми живемо, світу, який стає все безглуздішим, світу, де принцип порядку осуджується. Акти тероризму стали в сімдесятих роках частиною нашого життя... Такі бюлетні, — пише «Таймс», — у яких сподіваються про напад на принцесу і її чоловіка, говорять ще про одне — про напади і смерті у Північній Ірландії... Насилля не знає пауз...»

Е. ЧЕЛОРОВ

Лондон

♦ „Свободу чилійським патріотам!“ — вимагає прогресивне людство планети ♦ Англія: напад на принцесу Анну ♦ Родезія: сонячна країна з расистськими законами ♦ США: військовий арсенал... для сім'ї

ПОСЛАНЦІ СІМДЕСЯТ ЧЕТВЕРТОГО РОКУ

Останнім часом багато англійців отримали конверти з законною зворотньою адресою: «Родезія, Солсбері». Це було запрошення перейти постійно жити у «остинну і привабливу країну на півдні Африки» — Родезію. У невеликому посланні коротко, але досить об'ємно розповідається про «прикраси умови життя» в країні, де не буває «холодних і вологих зим», економіка швидко розвивається, обіцяючи високі прибутки, а землі сілоси, що її не вистають обробляти.

«Послання 71 року», — так офіційно називається жеманна, розгорнута протягом останніх місяців расистською владою Солсбері для залучення у країну нових білих поселенців. На початку року газета «Родезія геральд» вмістила офіційне оголошення, яке закликала біле населення Родезії повідомити не менше мільйона приватних і адрес «колоніальних шкільних друзів, приятелів по армії, ділових і випадкових знайомих, які живуть в Англії».

«Багато наших родезійських громадян», — заявив, виступаючи по телебаченню, глава расистської каліки Ян Сміт, — можуть надати величезну допомогу у цій кампанії, особливо ті з вас, чий родич, друг або знайомий живуть в інших країнах».

Згідно офіційних прогнозів влади, в цьому році в Родезію повинно перейти не менше мільйона чоловік. Проте, як свідчить агентство Ассошіейтед Прес, в Солсбері були б задоволені, якщо біле населення країни за рік збільшилось хоча б на десять тисяч чоловік.

В останні роки расистська влада виявляє заклопотаність у зв'язку з «дефіцитом» на їх погляд, явищем. З кожним місяцем зменшується число людей, які бажають поселитись у Родезію, і в той же час все більше білих залишає країну. Лише в 1973 році у нересні тільки 675 чоловік, а вийшло 770.

«Режим Сміта рекламує Родезію як сонячну країну з родючими ґрунтами і необмеженими економічними можливостями, — пише англійська газета «Морнінг Стар», — Є навіть спроби Родезію, де ведеться справжнісінька партизанська війна, змалювати як країну миру і спокою. Але дуже швидко люди починають розбиратися у всіх «перевагах», які розваляло держава, побудована на принципах расизму».

У запрошенні перейти в Родезію багато говориться про війну, ніким не оброблену землю, «яка чекає свого господаря». Насправді ж виявляється, що «світлі» землі звільнюються для білих за рахунок вилучення у африканського населення, яке і без того володіє лише жалюгідними наділами. Це свідчить про ненависть до прищипу.

Більша частина молоді, яка переїжджає в Родезію, поновлює лави збройних сил. Багато рекрутів, які на батьківщині не були знайомі з расистськими порядками, обурюються політикою влади щодо африканців. Приїжджаючи до Родезії, деякі дезертирують з армії, інші, дочекавшись кінця строку служби, втілюються з країни.

В Родезії залишилось лише 35 процентів людей, які прийшли сюди в 1965 році.

Зараз в Родезії живе близько шести мільйонів африканців і лише 270 тисяч білих.

А. ПРАВОВ.

(АПН).

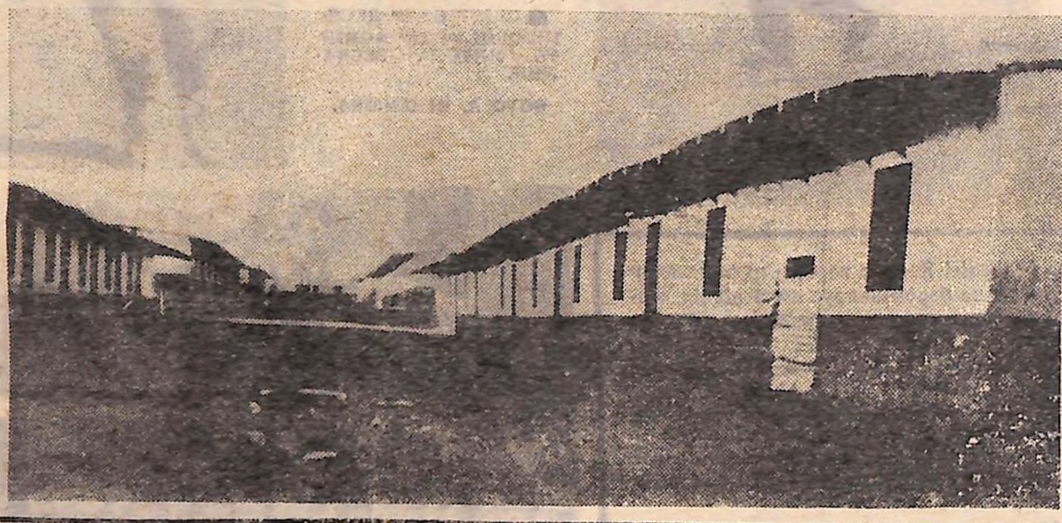
СТАТТЯ, ІНФОРМАЦІЯ, КОМЕНТАР

ЛУІС КОРВАЛАН.
Мал. А. Кузміна.
(АПН).

ЧІЛІ. У РОЗКІДАНИХ ПО ВСІЙ КРАЇНІ КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРАХ СТРАЖДАЮТЬ ТИСЯЧІ ЧИЛІЙСЬКИХ ПАТРІОТІВ.

НА ФОТО: КОНЦЕНТРАЦІЙНО-КАМЕРУ, СТВОРЕНІЙ ХУНТОЮ У ЦЕНТРІ БЕЗДОЛІГО ПУСТІЛІ АТАКАМИ НА МІСЦІ КОЛИШНІХ РОЗРОБОК СЕЛІТНИ.

ФОТО ЦБ-АНН.

«СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ СУБОТНЬОГО ВЕЧОРА»

Днями в магазині зброї на П'ятій авеню неподалік від собору Святого Патрика, в центрі Нью-Йорка зайшов покупець. Як виявилось, у нього вже була зброя, і він використав її проти двох братів — хазяїв магазину, вбивши одного і поранивши другого. Потім він зник, захопивши п'ять найкращих пістолетів і патрони до них. Випадок для Америки звичайний, але цього разу з відтінком гіркої іронії: торговець зброєю загинув від того, з чого жив.

Щодня газетна хроніка повторює сама себе. В Сан-Франциско неспіймані снайпери вбили чотирьох пішоходів. В якійсь школі 14-річний учень, образившись на директора школи, прішшов до нього в кабінет з двома пістолетами і застрелив. 24-річний юнак, який воював у В'єтнамі, а потім працював у клубі «Плейбой» під Нью-Йорком, вбив власних батьків, а також сусіда і дворічного хлопчика.

Щороку в США гине від вогнепальної зброї 20 тисяч чоловік. Тут на кожні 100 тисяч населення вбиває з 35 разів більше, ніж в Англії чи у ФРН. «В нашій країні більше вогнепальної зброї, ніж людей», — говорять кошишні мер Нью-Йорка Джон Ліндсей. — Щороку виробляється і викидається на громадський ринок ще 2,5 мільйона одиниць зброї. Продають її, як журавлину гужку. І кожній годині — три вбивства».

У Вашингтоні — штаб опору спробам тверезо мислячих американців добитися заборони або хоч обмеження купівлі-продажу пістолетів і рушниць. В асоціації — більше мільйона членів. У неї щедрі бюджети, який підтримується компаніями із знайомих гучними іменами: «Колт Індустрі», «Браунінг армс», «Сміт енд Вессон», «Вінчестер». Асоціація сідає, щоб конгрес не прийняв законів, які б зменшили прибутки торговців зброєю. Її називають головною перешкодою, яка перешкодила прийняттю таких законів після вбивства президента Джона Кеннеді. Та фактично вона — лише видима частина айсберга, — самі торговці бажають залишатися в тіні.

З 1949 року «Американський стрілець» регулярно повторює редакційну статтю про «комуністичну небезпеку», в якій шипється «інструкція», яка наче б то була захоплена у лігні «Спартак» в Німеччині в 1919 році. Серед 10 правил, які наче б то складала ця інструкція, були «розбещуйте молоді» і «вимагайте реєстрації зброї з ним, щоб пізніше її конфіскувати».

Навіть сам покійний шеф ФБР Едгар Гувер заявив у 1969 році, що пошуки оригіналу «інструкції» успіхом не закінчилися, що це фальшивка, заявив експерт бібліотек конгресу, але «Американський стрілець» б'є по колишній цілі.

Багато розмов спалахнуло навколо нової книги відомого журналіста Роберта Шерріла «Спеціально для суботнього вечора». Так називають в Америці дешеві пістолети вартістю 9 доларів, які може придбати будь-який громадянин-початківець. Правила, подані назви книги Шерріла доводять: «Спеціально для суботнього

вечора та інша зброя, за допомогою якої американці завоювали Захід, захищали право торгувати самозащити, розправлялись з тваринами звітом, пограбували безліч банків, підрадили чоловіків на той світ спеціально або помилково, вбили кількох президентів, а також члени, щодо продовження вище сказаного».

«Вбивство Джона Кеннеді, — пише він, — так же, як і всі вбивства до і після всі ці збройні пограбування і засідки, всі ці перестрілки є частиною Америки. Це ми з вами. Нам все це подобається більше, ніж ми осмілюємось визнати».

Така авторська позиція і викликала шум. «Вашингтон пост», «Крісчен сайенс монітор» та інші газети образили: на автора за його ствердження, що «Америка збудована на людських п'якідках, оскільки їхали туди не кращі люди і не від хорошого життя». Вони не згодні з таким визначенням американської демократії. «Бог створив людину, а полковник Колт зробив людей рівноправними».

Звичайно, американці будували свою країну вогнем і мечем, і, звичайно, крайній індивідуалізм «кожен за себе» стривав «підприємство культури Колта. Але, думається, виступи речі справа не в «національному характері», а в характері суспільства. Конкретні історичні причини буржуазного індивідуалізму дали в США крайню форму вираження. І американці дорого за це розплатилися».

Г. ГЕРАСИМОВ,

власкор АПН.

Нью-Йорк.

КОСМІЧНІ
ФАНТАЗІЇ

Підбито підсумки четвертого Всеукраїнського конкурсу «Космос». Він був організований журналом ЦК ВЛКСМ «Модельст-конструктор» за участю ВДНГ СРСР, Центральної станції юних техніків РРФСР, Державного музею історії космонавтики імені К. Е. Ціолковського в Калугі і Житомирського меморіального будинку-музею С. П. Корольова.

По розділу техніки майбутнього перше місце завойовувала команда середньої школи № 15 міста Євпаторії, яка подала планетоліт «Марс» і космічний населений апарат «Венера». Юні техніки Вибірзького Будинку піонерів міста Ленінграда, які побудували діючу модель космодому «Байконур», зайняли перше місце по розділу «Техніка сучасності». Ленінградці здобули приз Державного музею історії космонавтики імені К. Е. Ціолковського.

В індивідуальному конкурсі переможцем вийшов Сергійко Анкудинов — виходець Центральної станції юних техніків Казахстану.

(Кор. ТАРС).

Москва.

Знахідка
в кар'єрі

Велике поховання доісторичних тварин викопано біля села Задорожного на Львівщині.

Кістяк екскаватора, знімаючи шар торф'яника в кар'єрі, зачепив дивний довгий предмет. Як виявилось, це був зуб мамонта. На місці знахідки вийшла група співробітників кафедри біології Львівського медінституту. У кар'єрі зібрані останки чотирьох мамонтів, першочасного зубра, шерстистого носорога, тура.

— Велике скуєння кісток викопаних тварин — явище досить рідкісне, — сказав кореспонденту РТАУ доктор біологічних наук, професор А. А. Татарников.

(РТАУ).

У СЕРПНІ 1940 в унів колишнього Ново-теоріївського (нині Світловодського району) гостювала делегація школярів з Коканда, що в далекому Узбекистані. Побували вони не лише в райцентрі, а й у Табуринці та Великій Андрусівці. В останньому селі разом з місцевими школярами узбецькі діти відвідали сільський піонерський табір, побували на полях місцевого колгоспу імені Леніна, зустрічалися з кращими комбайнерами, молоддю села. Відбувся мітинг, на якому діти двох братніх народів висловили взаємне бажання й надали змицнювати дружбу, яка зав'язалася між ними в ці серпневі дні.

Велика Вітчизняна війна перервала зв'язки між андрусівськими й кокандськими школярами.

Минуло тридцять років. Якось директор Андрусівської середньої школи Іван Пег-

рович Рак, працюючи над архівними матеріалами, знайшов у одному з номерів довоєнної районної газети замітку про ту давню, хвилюючу зустріч. Розповів про неї вчителю, піонером комсомольцем.

І полетів до Коканда лист з Наддні-

ЗУСТРІЧ ЧЕРЕЗ ТРИДЦЯТЬ РОКІВ

пріпінням. «Відгукніться, друзі, — писали в ньому андрусівці. — Давайте відновимо дружбу, яку перервала війна». А нещодавно надійшла довгождана відповідь. «Наша школа, — пишуть узбецькі друзі, — велика й світла, в ній навчається тисяча двісті хлопчиків і дівчаток. Більшість з них отримують лише «четвірки» і «п'яті-

ки». Ми раді вістям з України, бажаємо поновити дружбу».

Кокандці повідомили також про долю тих п'яти посланих, які до війни відвідали андрусівців. Директор школи Саїд Мухаммадієв, який очолював делегацію, вже на пенсії, він

заслужений вчитель Узбецької РСР, нагороджений орденом Леніна.

Заїр Салієв загинув смертю хоробрих на фронтах війни, не має серед живих і Мамаджана Садікова. Мутабар Атабаєва нині вчитель, а Рахіма Хугаєва працює прокурором у Коканді.

Дружбу поновлено. Влітку Придніпров'я знову прийматиме гостей з Узбекистану.

В. ПАЛАМАР.

м. Світловодськ.

НА СТАДІОНАХ—СТАРТИ...

З приходом весни на стадіоні факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту почалися масові старті легкоатлетів. Під час замігань, присвячених відкриттю нового спортивного сезону, з'явилися нові імена висококласних спортсменів.

НА ЗНІМКАХ:

■ СТУДЕНТ IV КУРСУ, РЕКОДСМЕН ОБЛАСТІ З МЕТАННЯ МОЛОТА ІВАН АНДРЕЄВ;

■ ПЕРШОЮ НА ДИСТАНЦІ 600 МЕТРІВ ФІНІШУЄ ДРУГОКУРСНИЦЯ ЛЮБА МАЦЬКО;

■ СТАРТУВАЛИ ДЕСЯТИБОРЦІ ФЕДІР ФОМІН ТА МІКОЛА БЕСПАЛНИ.

ФОТО А. ПЕЧЕНЮКА.

СПОРТ

ГАНДБОЛ
ГОСПОДАРЯМ—
«БРОНЗА»

В Знаменці закінчилися фінальні республіканські змагання з ручного м'яча серед школярів. Зустрілись на гандбольному майданчику спортивного залу ДСТ «Локомотив».

Перший матч наші земляки програли досвідченим киянам, зате в заключний день змагань подолали впертий опір закарпатських гандболістів. Складалася цікава ситуація: команди Київської, Одеської, Кіровоградської і Закарпатської областей набрали по 4 очка, і лише різниця забитих і пропущених м'ячів дозволила киянам стати чемпіонами України серед школярів. Срібними призерами стали одесити, кіровоградці здобули «бронзу». Це великий успіх наших земляків і їх тренера із Знаменської ДЮСШ Івана Мельниченка.

В. СУРЖАН.

ВОЛЕЙБОЛ

Змагаються
автошляховики

Протягом трьох днів у залі Кіровоградського спортивного клубу «Зірка» проходила першість обкому професійних працівників автотранспорту і шосейних шляхів з волейболу серед команд колективів фізкультури. Взявено провели всі зустрічі представники олександрійського автотранспортного підприємства № 10011 і стали переможцями змагань. Другу сходинку п'єдесталу пошани посіли новоукраїнські волейболісти, а третю — команда кіровоградського автобусного парку № 10021.

В. ШАБАЛІН.

ДОВІДКОВИЙ
ВІДДІЛ МК

Найближчий технологічний технікум з відділенням борошно-круп'яного виробництва є в Дніпропетровську (проспект Карла Маркса, 76).

«Я закінчив 8 класів. Зараз працюю і навчаюся у 10 класі вечірньої школи. Мрію стати радіотелемайстром. Повідомте, будь ласка, адресу такого закладу».

Віктор Білуха, м. Новоукраїнка.

Омріяну професію ти можеш набути в Кіровоградському технічному училищі № 1 (вул. Ініціативна, 16/326), де є відділ, що готує радіотелемеханіків.

Приймають туди осіб з освітою за 10 класів та за направленням обласного підприємства «Побутрадіотехніка».

«Дорога редакція! Я мрію поступити в технологічний технікум на борошно-круп'яний відділ. Повідомте, будь ласка, адресу відповідного учбового закладу».

Олена Ходоровська, с. Писелівка Вільшанського району.

5 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ракетна гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «На ваші прохання, хлоп'ята». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Творчість народів світу». (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Королева чардаша». Художній фільм. (М). 12.25 — «Шляхами бойової слави». (Чернівці). 13.30 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 16.30 — «Нариси історії нашої Батьківщини». «Російські землеробства». (М). 17.00 — «Грай, мій баю». (М). 17.30 — «Москва і москвичі». (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Спітлячок». Мультифільм. (М). 18.30 — Кольорове телебачення. Інші: вчора, сьогодні, завтра. (М). 19.00 — О. С. Лушкін. Літературно-драматична композиція. (М). 20.15 — По сторінках «Голубого логина». (М). 21.00 — Про-

грама «Час». (М). 21.25 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. Збірна СРСР — збірна НДР. (Фінляндія). В перервах — кінонаріси. (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.55 — Ж. Бізе — Р. Шедрін. «Кармен — сюїта». Одноактний балет. (К). 11.40 — «Твоя земля, ровеснику». (Дніпропетровськ). 12.25 — «Шляхами бойової слави». (Чернівці). 16.00 — «Молоді голоси». Концерт. (Львів). 18.45 — «Хліборобська весна». (Миколаїв). 17.15 — Музичний антракт. (К). 17.20 — Для дітей. «Сонечко». (Одеса). 18.00 — Рекламна оголошення. (К). 18.30 — «Закон і ми». (Харків). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Фільм-концерт «Червона рута». (К). 20.15 — «Телешкола механізатора». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Назустріч XVII з'їзду ВЛКСМ. «Серце Болівару». Художній телефільм. (3 і 4 серії). (К). 23.30 — «На ланах республіки». (К). 23.35 — Вечірні новини. (К).

6 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ракетна гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 10.00 — Музична програма. «За листами глядачів». (М). 10.25 — «Поезія». (М). 10.40 — «Для вас, батьки». (М). 11.30 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 11.40 — «Пошук». (М). 12.25 — «По концертних залах Москви». (М). 13.10 — «На здобуття Ленінської премії». (М). 13.50 — «Слово вченому». Виступ академіка А. Я. Япшина. (М). 14.05 — «Музичний календар». (М). 14.35 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Зустріч юнкорів телестудії «Орля» з В. С. Хетагуровою. (М). 15.15 — «У світі тварин». Кольорове телебачення. (М). 16.15 — «Запрату» Всесвітній день здоров'я. (М). 16.45 — Кольорове телебачення. Програма мультифільмів. (М). 17.15 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. Збірна Польщі — збірна Швеції. (2 і 3 періоди). (Фін-

ляндія). В перервах — новини. (М). 19.45 — Художній фільм. «Мічений атом». (М). 20.30 — Кольорове телебачення. Любителям оперети. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Ж. Бізе — Р. Шедрін. «Кармен — сюїта». Одноактний балет. (М). 22.20 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. Збірна НДР — збірна Фінляндії. (2 і 3 періоди). (Фінляндія). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.30 — Мультифільм. «Рукавичка». (М). 9.40 — Для дітей. Б. Суларушкін. «За мучим пеліном». Вистава. (Запоріжжя). 10.45 — «Паука — виробництва». (К). 11.30 — Концерт оркестру народних інструментів. (Сімферополь). 12.15 — «Екран молодих». (Дніпропетровськ). 13.15 — Художній фільм «Клятва Гіократа». (К). 14.45 — «Мій сучасник». (К). 15.15 — «На шкільних широтах». (К). 16.00 — 1/8 фіналу Кубка СРСР з футболу. «Шахтар» — СКА (Ростов). (Донецьк). 17.45 — «Школа передового досвіду». (К). 18.15 — 1/8 фіналу Кубка СРСР з футболу. «Чорноморець» — «Динамо» (Тбілі-

сі). (Одеса). 19.45 — Програма «Вісті». (К). 19.25 — «Рідний причал — доля моя». (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Земля, до запитання». 1 серія. (К). 23.00 — «На ланах республіки». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

7 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.30 — «Телешкола механізатора». (К). 9.00 — Для дітей. «Велике жабення». Ляльковий вистав. (Харків). 9.50 — Телефотоклуб. (К). 10.50 — «Павлиські казки». (Кіровоград на республіканське телебачення). 11.20 — Телефільм. (Кіровоград). 11.30 — Кольорове телебачення. «Сьогодні — День геолога». (М). 11.45 — Концерт. «На ваші замовлення». (М). 12.30 — Сільська година. (М). 13.30 — Художній фільм «Війна і мир». 3 серія. (М). 14.50 — Міжнародна панорама. (М). 15.20 — Грає народний артист СРСР Е. Гігельс. (М). 16.00 — Кольорове телебачення. Програма мультифільмів. (М). 16.25 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. Збірна Швеції — збірна ЧССР. (Фінляндія). В перервах — новини. (М). 18.45 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 19.30 — «На п'ятому з'їзді композиторів СРСР». Естрадний концерт. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. Збірна Фінляндії — збірна СРСР.

сі). (Одеса). 19.45 — Програма «Вісті». (К). 19.25 — «Рідний причал — доля моя». (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Земля, до запитання». 1 серія. (К). 23.00 — «На ланах республіки». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 8.30 — Кольорове телебачення. Ракетна гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будівництво». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — «Музичний кіоск». (М). Кольорове телебачення. 11.30 — Телефільм. (Кіровоград). 12.10 — «Бандури звуки чарівні». (Дніпропетровськ). 12.55 — Документальний телефільм. (К). 13.25 — «Народний телеуніверситет». Факультет «Здоров'я». (К). 13.55 — «Екран молодих». (К). 15.00 — О. Кочерга. «Нічна тривога». Вистава. (Львів). 16.40 — Для дітей. Художній фільм. «Капітанські сіті». (К). 17.50 — «День геолога». Виступ інструментів УРСР 100. Р. Шака. (К). 18.10 — Творчий пєір заслуженого артиста УРСР Вячеслава Немеретського. (Одеса). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. «Телешкола панорама». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Земля, до запитання». Художній фільм. 2 серія. (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35; відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ВЛКСМ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.